

# Webcast med Helga Zepp LaRouche: Det gamle system er døende – en historisk mulighed for menneskeheden

Ikke korrekturlæst

[HZL] [HCS]

Onsdag den 15. januar 2025

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger og formand for Schiller Institutet. I dag er det onsdag den 15. januar 2025; jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til Helga via e-mail til [questions@schillerinstitute.org](mailto:questions@schillerinstitute.org), eller du kan skrive dem på chatsiden.

Så, Helga, du kom med en udtalelse i mandags, hvor du sagde, at vi i 2025 vil se enden på det gamle system, enden på en unipolær orden, der håndhæves af USA's og NATO's militære magt. Men du sagde også, at det kan gå rigtig galt i krisens brændpunkter, da det neoliberale oligarki ikke vil overgive sig. Nøglen til at bevæge sig ind i et nyt paradigme, har du insisteret på, er en afvisning af geopolitik. Det ser ud til at have ramt nogle af vores akademiske seere lige i ansigtet. Så lad os starte med spørgsmålet om geopolitik – faktisk to spørgsmål fra en amerikansk podcaster. Han spurgte: »Tror du ikke, at det geopolitiske verdensbillede er for dominerende blandt vestlige ledere til at bryde med det?« Og han sagde: »Det er forankret i den politiske tænkning i begge politiske partier i USA, også blandt mange republikanere, som støtter Trump.« Og det andet spørgsmål var fra en professor i Storbritannien, og han spørger: »Er geopolitik ikke baseret på

ideen om, at eftersom der ikke er enighed om, hvad der definerer et fællesøjeblik eller en generel velfærd, så er de identitetskløfter, der bruges til at skabe geopolitisk splittelse, naturlige og kan ikke overvindes?»

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at hvis geopolitik var naturligt, ville vi være en del af dyrearten, ikke? Jeg mener, alle ved, at hanner markerer deres domæne med bestemte metoder og sørger for, at der ikke er nogen konkurrenter. Men vi er ikke dyr, vi er mennesker. Og jeg ser på det ud fra den lange udviklingsbue: Hvis du tror, du ved, hvor gammelt universet er – vi ved det ikke præcist, men måske 13,5 milliarder år, det var James Webb-teleskopets fund – og i denne lange periode er menneskets historie måske 2 millioner år, og den registrerede historie er måske højst 10.000 år, afhængigt af hvilke artefakter du tager med i betragtning. Så vi har kun eksisteret i meget kort tid i universets historie. Men tænk så på for 10.000 år siden eller 20.000 år siden, i slutningen af den sidste istid, hvor var vi? Og hvor er vi i dag? Vi har øget befolkningspotentialitet fra et par hundrede tusinde, måske maksimalt et par millioner mennesker, for inden vi for alvor udviklede landbruget og var på niveau med jægere og samlere, var befolkningstætheden på planeten meget lille. Dengang brugte folk sandsynligvis stenen til at slå deres nabo med, og den blev betragtet som et mordvåben. I dag ser man på den samme sten og siger: »Åh, det er interessant. Det er sjældne jordarter,« eller «det er en praktisk mobiltelefon af samme størrelse.» Og i den mobiltelefon, eller i evnen til at bruge de sjældne jordarter til produktion, har du legemliggørelsen af al den videnskabelige og teknologiske udvikling i hele den periode.

Nu er 10.000 år en meget kort periode. Og du kan tænke 10.000 år frem i tiden. Vi har sandsynligvis taget meget, meget større spring fremad, end vi har gjort tidligere. Så tror du virkelig, at vi stadig – hvis vi ikke udrydder os selv i en atomkrig i mellemtiden, hvilket naturligvis kan ske – tror du,

at vi om 10.000 år stadig vil kæmpe om stykker af territorium og brønde og så videre, når vi helt sikkert længe før har koloniseret det nærliggende rum, vi har lavet landsbyer på Månen; vi har sandsynligvis – selv Elon Musk er begejstret for dette perspektiv – vi har sandsynligvis bygget byer på Mars: Tror du virkelig, at det ligger i menneskets natur at være i en geopolitisk kamp? Det tror jeg ikke. Jeg tror, vi adskiller os fra alle andre arter ved vores fornuft, ved det faktum, at vi kan ændre det, der begrænser os. Og med tiden vil det stå klart, at vi er den eneste menneskeart, som har en vigtig opgave med at overleve i galaksen. Jeg tror, at den seneste optælling fra James Webb-teleskopet viser, at vi har mindst flere billioner galakser. Det er ufatteligt. Men hvis vi skal overleve som art i dette utroligt store univers, er vi nødt til at ændre vores adfærd, og vi kan ikke bruge energi på at kæmpe mod hinanden. Så det er mit svar til professoren fra Storbritannien.

Jeg er også enig i, at det geopolitiske synspunkt er fremherskende. Hvis man ser på toppen af systemet, de to politiske partier i USA, EU-bureaukratiet, som mener, at vi nu skal blive vores egen geopolitiske kraft mod andre stormagter som Kina, Rusland og USA. Men hvis man spørger folk, hvis man spørger befolkningen, så tror jeg ikke, at de tænker geopolitisk. Jeg tror, at folk har en tendens til straks at blive venner med andre mennesker, når de lærer dem at kende. På det laveste niveau laver de mad sammen, de danser sammen; hvis det er lidt mere udviklet, begynder de at sætte pris på deres forskellige kulturer. Så jeg tror, at ideen om, at det geopolitiske perspektiv, som har kimen til verdenskrige i sig – geopolitik var grunden til, at vi havde to verdenskrige i det 20. århundrede – jeg tror bestemt, at det er noget, der skal overvindes, og det må erstattes af ideen om, at der er en større interesse, som forener os som den ene menneskehed. Det er et eksistentielt spørgsmål, for hvis vi ikke kan overvinde det, er der stor sandsynlighed for, at vi sprænger os selv i luften og ødelægger alt på denne planet – desværre har vi

aldrig været tættere på det – men på den anden side tror jeg, at hvis nok mennesker indser, at denne fare eksisterer, kan vi måske mobilisere den moralske styrke, der skal til for at overvinde den.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, og også initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, som mødes igen på fredag, som den har gjort hver fredag i 84 uger.

Der er et slags opfølgende spørgsmål til det første, Helga, fra Pat Moulton, som spørger: »Det ser ud til at være afgørende for et magtskifte i USA, at det går ret hurtigt med at godkende kabinetsvalg til at tage tøjlerne. Hvilke strategier tror du, der vil blive brugt for at stoppe dette? Og vil det være militæret, der bliver involveret?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er meget under forandring. Jeg tror, at nøglespørgsmålet er: Har Trump en strategi til at føre sin egen politik og kontrollere de forskellige elementer i de udnævnelser, han har foretaget? Hvis man ser på mange af aspekterne, er folk ekstremt bekymrede for, at der er for mange krigshøge på posterne, eller for mange monetarister, som gerne vil have et orgie af deregulering; folk har alle mulige synspunkter. Men jeg synes – og jeg tror ikke kun, at jeg håber, men at vi har en idé om, hvad vi skal gøre – at Trump har sagt forskellige ting, som til dels er selvmodsige, men han har sagt, at han ønsker at afslutte krigene. Han mener, at de endeløse krige var ødelæggende for amerikanske interesser. Han har sagt, at han vil mødes med både præsident Putin og præsident Xi Jinping ret snart. Han har sagt, at hvis USA og Kina arbejder sammen, er der ingen problemer, de ikke kan løse. Så der er flere grunde til at tro, at han faktisk vil føre en anden politik, og jeg er også tilbøjelig til at tro, at han har lært den hårde lektie fra sin første regering, f.eks. ved udnævnelsen af folk som Tulsi Gabbard og Kash Patel («man må håbe»). På den anden side er han kommet med udtalelser, som er hårrejsende for mange mennesker, der tror

på suverænitet, som f.eks. at han vil indtage Grønland, enten af egen fri vilje eller militært, hvilket er hårrejsende. Han vil genintegrere Panamakanalen i amerikansk kontrol, hvilket heller ikke ligefrem er respekt for suverænitet. Han har alle mulige ting, som går i en anden retning.

Så i stedet for at se på det som kaninen og slangen eller vente på hegnet som en spurv og se, hvor tingene bevæger sig hen, har jeg et andet perspektiv: Og det er, at jeg af hele mit hjerte tror på, at vi kun kan overvinde krigsfarens for altid, hvis vi finder en måde at samarbejde på mellem landene i det såkaldte »kollektive Vesten« og de lande i det Globale Syd, som forsøger at gøre op med 500 års kolonialisme. Og jeg tror, det er meget undervurderet i Vesten, både i USA og i Europa – i hvert fald i nogle europæiske lande – at der er en enorm vilje i landene i Afrika, Latinamerika og Asien til at overvinde slaveriet, til at overvinde slaveriet i dets moderne former ved ikke at have adgang til kredit til udvikling, ved at være tvunget af handelsbetingelserne til at sælge råmaterialer uden virkelig at kunne bruge dem i deres egne lande, der er en utrolig gejst. I år er det 70 år siden, at Bandung-konferencen blev afholdt, og Bandung-ånden er vågnet på en meget stærk måde. Og på trods af visse finansielle interessers massive bestræbelser på at destabilisere disse forhåbninger, tror jeg, at det faktum, at BRIKS bliver stærkere, at Indonesien er kommet med i BRIKS, at landene i Afrika bestemt er fast besluttet på at overvinde fattigdom og udvikling med hjælp fra BRIKS – jeg tror, at den eneste måde, man kan ødelægge det på, er ved atomkrig! Men atomkrig har ingen vindere. Så den, der tænker på at bremse det, tænker også på sin egen begravelse, så det er ikke en mulighed, man kan overveje.

Hvis vi på den anden side virkelig kunne overbevise folk i USA og Vesteuropa om, at de bare skal sige: »Se, verden har allerede ændret sig. Den unipolære verden eksisterer ikke længere. Vi har allerede en multipolær verden under

udvikling.« Og hvorfor ikke gå tilbage til de bedste traditioner i amerikansk udenrigspolitik med John Quincy Adams og samarbejde med et system af suveræne lande rundt om i verden. Og i Europa ville det være traditionen fra de Gaulle, eller Adenauer, eller Rathenau, Enrico Mattei – tendenser, hvor folk havde den idé, at vi ikke er imperialister, men vi er nødt til at finde en måde at samarbejde på med landene i det Globale Syd, som nu er blevet en meget mere fremtrædende kraft i verden.

Hvis vi gjorde det, ville det være så let at løse alle problemerne, for de eneste, der vinder på krige, er det militærindustrielle kompleks og de uansvarlige mennesker, der har investeret i disse firmaer og ejer aktier, som de tror gør dem rigere. Men hvad hjælper det dem, hvis resultatet er, at hele verden bliver sprængt i luften?

Hvis vi gik ud og sagde: Lad os genoplive vores økonomier, lad os genopbygge USA – branden i Californien burde have givet alle en absolut advarsel: USA har brug for infrastruktur! Man har brug for massiv vandudvikling, vandforvaltning. Det nordamerikanske vandprojekt NAWAPA skulle have været gennemført for årtier siden, men lad os nu gøre det, og på den måde forhindre, at sådanne katastrofer sker i fremtiden! Der er så mange konstruktive ting at gøre, at hvis landene i det kollektive Vesten virkelig ønsker at overleve, vil vi gå i denne retning, og vi vil forsøge at sætte dette mål og alternativ kraftigere på dagsordenen end nogensinde før.

SCHLANGER: For dem af jer, der er bekymrede for, hvad der kommer til at ske med bekræftelseshøringerne for de forskellige nominerede af præsident Trump, har vi udgivet et dossier kaldet The Liars' Bureau , som henleder opmærksomheden eller forsøger at henlede Senatets opmærksomhed på, at de mennesker, der er imod, især Gabbard og Patel, er mennesker, der selv er ansvarlige for de endeløse krige, udspioneringen, overvågningen og så videre. Så det er tilgængeligt gennem LaRouche-organisationen.

Nu, Helga, har du faktisk besvaret flere spørgsmål i det, du lige har sagt. Nogen spurgte: »Du siger, at Trump er klar til at mødes med præsident Putin for at afslutte krigen. Hvad nu, hvis de europæiske lande vedvarende støtter Ukraine, som det blev antydnet på sidste uges konference på Ramstein Air Base? Hvad kan Trump gøre for at afslutte krigen?« Jeg tror, du lige har besvaret det med »tag til det Globale Syd og udmanøvrer dem«.

Men der er et par spørgsmål om Tyskland i særdeleshed, som jeg gerne vil stille dig. Det ene er »Er der noget håb om, at Friedrich Merz, den kristendemokratiske kanslerkandidat og en dedikeret krigshøg, kan besejres?« Og for det andet: »Er der støtte til opfordringen fra Sahra Wagenknechts parti om at genopbygge Nord Stream-rørledningen?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, at Merz indtil videre har sagt noget, der overbeviser mig om, at han er bedre end »trafiklyscoalitionen«, som lige er gået i opløsning. Faktisk er han endda værre, idet han promoverer at sende Taurus-missilet til ukrainerne. Det er virkelig utroligt, for general Kujat, den tidligere generalinspektør for den tyske hær og leder af NATO's militærkomité, er lige kommet med en meget, meget kraftig advarsel, hvor han siger, at den, der opfordrer til at sende Taurus-missilet, opfordrer til, at tyske soldater skal bemane det, fordi ukrainerne ikke er trænet i at bruge det. Så det skulle leveres og bruges af tyske soldater, hvilket straks ville gøre Tyskland til en aktiv part i krigen og derfor et mål for en optrapning af spændingerne med Rusland, hvilket potentielt kunne føre til ødelæggelse af hele Tyskland.

Nu har Kujat sagt det i de stærkeste vendinger, for det gælder naturligvis for Merz. Det gælder Habeck, som af en eller anden mærkelig grund tror, at han nogensinde kan blive kansler i Tyskland – hvilket jeg synes er en joke, når man tænker på, at han med succes har ødelagt den tyske økonomi, og hvorfor skulle nogen stadig stemme på en så uduelig person? Hvad der

sker med Merz' stemmer, tror jeg i høj grad afhænger af, hvad Trump gør. Trump har helt klart en anden politik for Ukraine.

I Tyskland synes politikken desværre stadig at være domineret af levnene fra Biden-administrationen, fra den britiske politik, fra EU-politikken; Ramstein, opdelingen af de opgaver, som ikke vil blive varetaget af USA, i otte grupper eller deromkring, med to lande i hver, skal erstatte det, som USA gjorde før.

Der er stadig denne utrolige snak om at gøre Tyskland »krigsklar« med denne Pistorius. Han har lige været i Kiev. Og de har nu planer om at lave en hjemmedivision, som skal hjælpe med at forsyne NATO-tropper i deres bevægelse mod østfronten. Det er i strid med forfatningen. Og jeg kan kun håbe, at der er tilstrækkeligt mange mennesker, som er rædselsslagne ved tanken om, at Tyskland igen vil køre tanks mod Rusland! Jeg mener, hvor meget kan man glemme sådan en historie? Vi havde en Anden Verdenskrig, hvor Hitler endda blev bragt til magten af mange indflydelsesrige kræfter, herunder i USA og Storbritannien – naturligvis også i Tyskland – men tyskerne havde en utrolig stor skyld i Anden Verdenskrig! Jeg mener, man kan ikke tale sig ud af det.

Og i lyset af den historie at gøre det, som disse mennesker gør nu – jeg har sagt det, endda i dette program før: Jeg har altid ment, at da det kom til den tyske genforening i 1989-1990, var russerne utroligt generøse ved at tillade den tyske genforening, herunder et forenet Tyskland, der tilsluttede sig NATO, dog med den betingelse, at der ikke skulle ske nogen udvidelse af NATO mod øst, og at der ikke skulle være nogen udenlandske tropper på det tidligere DDR's territorium. Begge ting er massivt overtrådt med NATO-udvidelser og nu med det nye hovedkvarter for Østersøen i Rostock, som igen er en overtrædelse af 2+4-traktaten. Så jeg synes, at det i lyset af alt dette er en absolut skam, hvad disse mennesker, som synes at være besat af en fremmed ånd, der forsøger at gå {Drang nach Osten}, det er næsten som en



gentagelse af den forfærdelige stemning i 20'erne og 30'erne med territoriale gevinster i øst. Jeg tror, at alle i EU ville gå bananas over sammenligningen, men hvis man virkelig ser på substansen i det, så er det, hvad det er!

Så jeg tror, at håbet er, at nok mennesker vågner op.

CDU er gået lidt tilbage fra 32%; jeg tror, at de nu ligger omkring 30%, højst 31%, og AfD er gået frem fra 20% til 22%. Det er stadig et stort hul på 9 %. Men under dramatiske forhold, og jeg siger ikke, at jeg ønsker, at AfD skal vinde, jeg siger bare, at man bør stemme på ethvert parti, der er imod krigen. Og lige nu er det kun BüSo, som er mit parti, som er meget lille, og vi er med i denne kamp, ikke så meget fordi vi tror, at vi kan vinde, men vi er en ekstremt vigtig producent af ideer, af løsninger, og en valgkamp er et meget vigtigt medie til at sprede dem. Og desværre taber Wagenknecht-partiet i meningsmålingerne. Jeg tror, det har noget at gøre med, at folk ikke bryder sig om, at de nu har indgået koalitioner med andre partier i de tre østtyske delstater og indgået betydelige kompromiser. Og mange mennesker siger: »Hvorfor skal vi stemme på dem, hvis de bare er ved at blive et parti som alle andre?« Og jeg tror, at folk er meget skuffede over, at Wagenknecht hele tiden gentager Ruslands »uprovokerede angrebskrig«, når det handler om Ukraine. Og mange mennesker, især i Østtyskland, tror bare ikke på den NATO-fortælling, fordi de har deres egen historiske hukommelse, og de har været tidsvidner, så det er ikke så let at narre dem.

Så selv hvis Merz vinder, hvilket jeg virkelig ikke tror, han gør, for han er for deregulering, han er en komplet liberal, hvad angår økonomi. Han er endda imod atomkraft – han har lige udelukket en tilbagevenden til atomkraft. Så hvorfor skulle man stemme på en person, som helt klart ikke vil rette op på økonomien, og som helt klart vil optrappe den geostrategiske konflikt med Rusland og Kina? Så jeg kan kun sige, at han under de givne omstændigheder ville være det værste valg. Og

endda hvis han skulle vinde, så se på, hvad der skete med Macron: Macron er nu den mest hadede mand i Frankrig. Endda de mennesker, der hjalp ham med at komme til magten, er helt imod ham. Hans regering er ekstremt ustabil, og der er ingen udsigt til en stabil regering under de nuværende forhold i Frankrig: Og det kan også ske for Merz.

Og man bør også virkelig se på den massive ændring af EU: Der er nu en lang række lande, der vender sig væk fra EU: Du har Slovakiet, Ungarn og de seneste ændringer i Østrig. Nu har du afstemningen i Kroatien, hvor den nye, eller den person, der blev valgt ind for anden gang, Milanovic, fik 74,7 %: Det er to tredjedele af befolkningen. Så du har Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Serbien, Kroatien, Georgien. Nogle af dem er ikke med i EU, men det er hele den østeuropæiske tendens. Og du har Meloni i Italien, som tog til Mar-a-Lago og kom tilbage med et klart mandat fra Trump om at gøre sin stemme stærkere. Så der er sket et komplet skift.

Så Macron, Frankrig, er praktisk talt ikke relevant længere på grund af landets ustabilitet. Så Tyskland ville være alene, med hvem? Kun med de baltiske lande. Hvor mange mennesker har de? Du kan tælle dem på én hånd – jeg laver sjov. Jeg overdriver, men det er ikke mange mennesker. Så har du Polen og Skandinavien, og det er det hele. Så det er ikke ligefrem en overvældende styrke. Og måske vil det få nogle industrifolk i Tyskland til at ændre holdning, for den tyske økonomi er i frit fald. Og den {eneste} måde, hvorpå Tyskland kan overleve, er ved at orientere sig mod det Globale Syd. Og det er et valg, som vil blive indlysende: Du ved, det er virkelig Tysklands eksistens. Så tingene vil ikke blive afgjort med valget, for vi befinder os i en fuldstændig tektonisk forandring med en periode på 500 år, der nærmer sig sin afslutning, nemlig kolonialismen.

SCHLANGER: Du nævnte tidligere North American Water and Power Alliance, som din mand støttede stærkt i mange af sine kampagner, som en løsning på brandkrisen i Californien. Vi har

to spørgsmål til det. Det ene er: »Jeg faldt næsten ned af stolen, da jeg hørte Trump sige, at man kunne hente vand fra Canada for at genopbygge vandforsyningen i Californien. Tror du, han kender til NAWAPA? Endnu en gang ser vi, hvor langt fremme i skoene Lyndon LaRouche var.« Og et andet spørgsmål fra Michael D i Los Angeles: »Hvad er oddsene for, at Donald Trump i sin anden periode vil begynde at tænke som Lyndon LaRouche?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, vi vil gøre alt det arbejde, der er nødvendigt for at nå dertil, for det ville være det bedste for USA – helt ærligt! Jeg mener, man bør tænke over – lad mig sige dette, fordi Lyndon LaRouche profetisk erkendte de ødelæggende konsekvenser, det ville få, da Nixon afkoblede dollaren fra guldstandard og erstattede faste valutakurser med fleksible. Og han sagde, at hvis man vedvarende gik den vej, dvs. profitmaksimering, liberal deregulering og hele det paradigme, der følger med, så ville det føre til et økonomisk kollaps, en depression, den nye krigsfare og ny fascisme, og faren for en ny verdenskrig, faktisk.

Han opdaterede denne prognose med ni store prognoser i løbet af sin politiske karriere, som alle viste sig at være helt sande. Jeg kan kun bede dig om at gå ind på hjemmesiderne for The LaRouche Organization og se på nogle af de taler, Lyndon LaRouche har holdt i årenes løb. Jeg mener, nogle af dem ville få dig til at falde ned af stolen, fordi du tror, at han talte i går eller i dag og adresserede øjeblikkelige problemer. Jeg mener, han var en af de mest fremsynede personer i historien nogensinde. Og det siger jeg ikke, fordi jeg var gift med ham, men det er et objektivi faktum!

Nu er det den største tragedie, at han blev retsforfulgt – jeg mener, her har du en person, som helt klart havde intellekt som en Leibniz, som en Platon, som en af de fremragende personer, hvor du har en i et århundrede, hvis du er heldig; og du ved, at det faktum, at USA's apparat, hvad der generelt kaldes »Deep State«, er blevet indsat mod den mand, er det

mest tragiske element i USA's historie. For det var ikke bare en uretfærdighed, der blev begået mod ham, men det forhindrede det amerikanske folk i at anerkende de løsninger, han præsenterede, i at anerkende den analyse, han præsenterede. Og al den modgang, der sker lige nu, kunne have været forhindret, herunder befolkningens moralske sammenbrud, effekten af legaliseringen af stoffer, effekten af volden i skolerne, effekten af selvmordsraten blandt unge, sammenbruddet af infrastrukturen i byerne, {og} det, der skete i Los Angeles, fordi, som du antydede, hvis NAWAPA var blevet gennemført, ville der ikke have været sådan en brand! Eller hvis der havde været en brand, ville der have været vand nok til at slukke den med det samme.

Jeg ville blive meget overrasket, hvis Trump ikke kendte til NAWAPA, for NAWAPA var et projekt, som var meget kendt, i hvert fald blandt ingeniører, og i betragtning af at Trump betragter sig selv som en bygherre, er det næsten utænkeligt, at han ikke kender til det. Og hans bemærkning om, at hvis vi fører kampagne for det, og hvis vi gør det til et emne blandt forskere, blandt ingeniører, blandt byråd, blandt alle de mennesker, der er berørt af brandens ødelæggelser, så kan vi måske skabe et miljø, hvor det bliver gennemført.

Jeg synes, det ville være fantastisk! Jeg mener, hvad nu hvis Trump kunne være omgivet af en stemning af mennesker, der kræver genopbygning af USA, bygger et hurtigtogssystem, forbinder alle byerne gennem hurtigtogssystemet, som det kinesiske – eller endda bedre, kineserne har nu 45.000 km, det er omkring 33, 33.000 miles, cirka af hurtigtog, der kører 350 km/t. De er nu ved at opgradere det til 400 eller 450 km/t. Og de arbejder allerede på et loop-system med 1.000 km/t.

Kan USA ikke bare sige, at det skal være slut med disse smuthuller og huller i motorvejssystemet, og bygge et nyt motorvejssystem og nye byer? Der blev gjort en stor indsats for at åbne de vestlige dele af USA, men det stoppede på et tidspunkt, og derfor har man nu mange stater, som er meget

tyndt befolkede. Man kunne bygge nye byer og forbinde dem med infrastruktur. Og det ville virkelig være det bedste for den amerikanske befolkning, og alle ville have et perspektiv om at lære, om at have universiteter, hvor unge mennesker kan konkurrere og blive verdens bedste igen, hvilket ikke sker lige nu. Så jeg tror, at hvis vi virkelig skaber betingelser, hvor befolkningen kræver det, kan vi måske flytte det i den retning: Det er absolut et mål, som alle bør have.

SCHLANGER: Jeg har bare to hurtige bemærkninger om NAWAPA. Den ene er, at vi har en video på LaRouche-organisationens hjemmeside, som folk kan se. For det andet er det ikke uvæsentligt, at senator Robert F. Kennedy i 1968 fremsatte et lovforslag om NAWAPA. RFK Jr. er nu en tæt rådgiver for Trump: Måske har de talt om det.

Nu har vi en kommentar og derefter et spørgsmål til dig for at afslutte vores session i dag, Helga. Kommentaren er fra Diana fra Canada, som siger, at hun mener, at Trump skal slukke brandene i Ukraine og Gaza som sit første job. Men derefter kan han arbejde på at reparere og styrke USA igen. Og det ville være vejen til global stabilitet og fred for os alle.

Nu kommer spørgsmålet fra Jocelyn Tchakounte, som er præsident for African Diaspora International Trade Association, og hun spørger: Hvordan gælder Lys klassiske tilgang for de koloniserede stater i Afrika?»

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at de afrikanske lande lige nu på den ene side stadig er udsat for enorme farer fra terrorisme, krig og så videre, men på den anden side er mange afrikanske ledere fast besluttede på at modernisere det afrikanske kontinent og opbygge alle landene som middelklasselande. Og jeg tror, at holdningen, for eksempel da præsident Ramaphosa deltog i en finanskonference i Paris for omkring to år siden, var, at han sagde til alle de europæere, der var der: Jeg vil ikke høre jeres prædikener. Byg Inga-dæmningen i Congo, som koster omkring 80 milliarder dollars, og så kan vi tale sammen. Jeg vil ikke høre andet. Og det, tror jeg, er den holdning, mange

afrikanere har lige nu, fordi de er trætte af, at der kommer arrogante vesterlændinge og prædiker for dem, hvad de skal gøre – menneskerettigheder, demokrati, regelbaseret orden. Og de tror dybest set ikke på det længere, fordi de har set, at den regelbaserede orden er noget, der kan bøjes på et øjeblik til at betyde det modsatte af, hvad den betød før. Hvis det passer til den, der taler om det. Og efter at Vesten har tolereret det, der sker i Gaza, tror jeg ikke, at nogen leder i det Globale Syd længere vil lytte til nogen fra Vesten, der taler om menneskerettigheder. Det, tror jeg, er en ændring, som de fleste mennesker ikke har indset endnu. Men du vil i fremtiden se, at det, jeg siger, er helt rigtigt.

Så jeg tror, at det bedste, der kan ske, ikke er, at USA tager til Afrika og forsøger at konkurrere med Kinas og Ruslands indflydelse, hvilket igen ville skabe spændinger og fraktioner osv. Jeg mener, vi har skrevet en pjece, som du også kan se på vores hjemmesider, hvordan man kan skabe 2 til 3 milliarder nye produktive job i det Globale Syd i de næste årtier. Afrika vil have 2,5 milliarder mennesker i år 2050. Det er kun 25 år væk: En generation, det er ikke meget. Og det betyder, at der vil være cirka 1 milliard mennesker mere, så når vi siger, at vi har brug for 2 til 3 milliarder nye produktive job i den periode, så er det ikke noget stort tal. Det svarer bare nogenlunde til antallet af unge mennesker, der vil have brug for et job! Og det ville være den {eneste} måde at løse migrantkrisen på, for hvis man bygger infrastruktur, hvis man bygger industrialisering, mekanisering af landbruget, moderne stater, tilstrækkelig elektricitet – 600 millioner mennesker i Afrika har stadig ikke adgang til elektricitet, men det er forudsætningen for enhver form for industrialisering. Hvis Vesten nu ville gå sammen med BRIKS om at bygge den form for grundlæggende infrastruktur, så kan det problem løses. Og de unge og ældre mennesker, der nu marcherer gennem Sahel-zonen, gennem Sahara for derefter at forsøge at komme over Middelhavet – mange af dem dør, enten i Sahara, hvor der endda ikke rapporteres om dem, eller de drukner i Middelhavet – for

derefter at blive modtaget af en fjendtlig Frontex-organisation fra EU, som forsøger at skubbe folk tilbage; og der har været mange retssager om det.

Så i stedet for at have det elendige perspektiv, som ødelægger Europa, og det ødelægger Afrika; på samme måde fungerer indsatsen for at skubbe migranterne tilbage til Mellemamerika ikke i USA, ud over at skabe elendighed: Men hvis det kollektive Vesten i samarbejde med BRIKS-Plus gjorde en indsats for at løse dette problem én gang for alle og skabe menneskelige betingelser for økonomisk udvikling for alle på planeten, kunne vi løse alle disse problemer. Og det er inden for rækkevidde.

Så hvis du befinder dig i en hvilken som helst del af verden og er enig i dette perspektiv, så slut dig til os. Lad være med at blive hængende: Slut dig til Schiller Instituttet. Kom på fredag til det IPC-møde, vi holder hver uge, og arbejd sammen med os. Dette er nu en periode i historien, hvor den enkeltes indgriben kan ændre historien. Så vær venlig at slutte dig til os.

SCHLANGER: Jeg tror, at vores seere har en fornemmelse af det, for vi har flere spørgsmål, end vi kan tage, mere end vi har tid til. Men inden vi afslutter, hvad kan du så fortælle os om IPC-mødet på fredag kl. 17.00 dansk tid?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har ikke den fulde liste over talere. Jeg har hørt, at oberst Wilkerson skal tale, og så er der flere talsmænd fra Sydvestasien, for det er også en ekstremt vigtig situation lige nu. Hvis den aftale, som ser ud til at blive forhandlet på plads mellem israelerne og palæstinenserne, mæglet af USA og Qatar – det er naturligvis stadig et meget vanskeligt øjeblik. Der vil være folk, der rapporterer om, hvordan det ser ud fra jorden. Så vi vil helt sikkert diskutere perspektiverne for Ukraine og Mellemøsten og det overordnede strategiske billede. Så kom endelig: Dette er det eneste sted, hvor du hver uge har vigtige eksperter og

specialister, der diskuterer den aktuelle strategiske situation. Og vi har fået at vide af mange seere, at dette er et format, som virkelig ikke har nogen parallel. Så det er stedet at gå hen.

SCHLANGER: Nå, Helga, jeg vil også sige, at der ikke er nogen parallel for dig. Så tak, fordi du kom i dag, og vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Vi ses på fredag.